

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIV nr. 3631

4 pagini — 20 bani

Duminică 10 iunie 1956

O nouă contribuție a Uniunii Sovietice la rezolvarea problemei dezarmării

Opinia publică mondială, care la mijlocul lunii trecute a salutat totaștea guvernului sovietic cu privire la reducerea efectivității forțelor armate ale U.R.S.S., a avut prilejul zilei acestea să afle în fața unui nou și strălucit exemplu al consecvenței de care marea țară a Socialismului dă dovadă în lupta sa pentru rezolvarea problemei dezarmării. Ziarele de ieri au publicat mesajele adresate de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., lui Dwight D. Eisenhower, președintele S.U.A. și lui Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, iar astăzi cele adresate primilor miniștri ai Angliei și R.F. Germaniei, Eden și Adenauer, documente de o deosebită importanță pentru soluționarea acestei arzătoare probleme a zilelor noastre. Ele se află în centrul atenției generale fiind viu comentate în cercurile politice, în coloanele ziarelor, în cercurile largi ale opiniei publice. Acest interes general este pe deplin explicabil. Prin elaborarea lor, Uniunea Sovietică a arătat nu numai că este hotărâtă să continue cu aceeași consecvență lupta necesară pentru rezolvarea problemei dezarmării, ci și că ea nu va înceta să caute noi soluții pentru a scăpa omenirea de povara apăsătoare a cursei înarmării, de pericolul unor noi conflicte sângeroase.

În cuprinsul lor, conducătorul guvernului sovietic atrage din nou atenția asupra faptului că deși în situația internațională, au început să devină tot mai vădite semnele desîntinderii, problema dezarmării continuă să rămână una din cele mai importante și urgente probleme care își așteaptă rezolvarea.

Cunoșcând din propria lor experiență consecvența metodelor ale înarmării, mișcările de oameni din întreaga lume sprijină cu căldură noua inițiativă a Uniunii Sovietice și cer cu insistență ca celelalte mari puteri să continue la rândul lor la rezolvarea problemei dezarmării. Ele nu pot să uite că discuțiile purtate ani de zile nu au dus la nici un rezultat tocmai datorită atitudinii negative adoptate de reprezentanții S.U.A., Angliei și Franței care respingând rînd pe rînd propunerile constructive ale Uniunii Sovietice au împins problema dezarmării în impas. Ele nu pot uita de asemenea că desfășurarea discuțiilor în cadrul subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare nu numai că nu a dus la realizarea unui acord ci mai mult chiar, că acest subcomitet, frîind realizarea oricăror progrese pe această linie, s-a transformat într-un paravan în spatele căruia continuă să se desfășoare nestingherită cursa înarmării. Analizînd această situație, popoarele au tot dreptul să se declare nemulțumite și neliniștite. Neliniștea lor este cu atât mai intensă dacă se ține seama că apariția armelor atomice și cu hidrogen, gazele toxice, unelte ale distrugerii și exterminării în masă, constituie o serioasă primejdie pentru omenire, pentru realizările ei obținute în curs de milenii, în asemenea condiții se impune găsirea unor noi mijloci capabili să pună capăt cursei înarmării și să dea un nou impuls rezolvării problemei dezarmării. Acțiunile întreprinse în ultimul timp de Uniunea Sovietică și în mod special mesajele adresate de N. A. Bulganin lui Eisenhower și Guy Mollet au marele merit de a răspunde pe deplin acestor arzătoare cerințe.

În mesajul adresat președintelui S.U.A., conducătorul guvernului sovietic expune într-o formă clară poziția Uniunii Sovietice care fiind seama

Proletari din toate țările, uniți-vă!

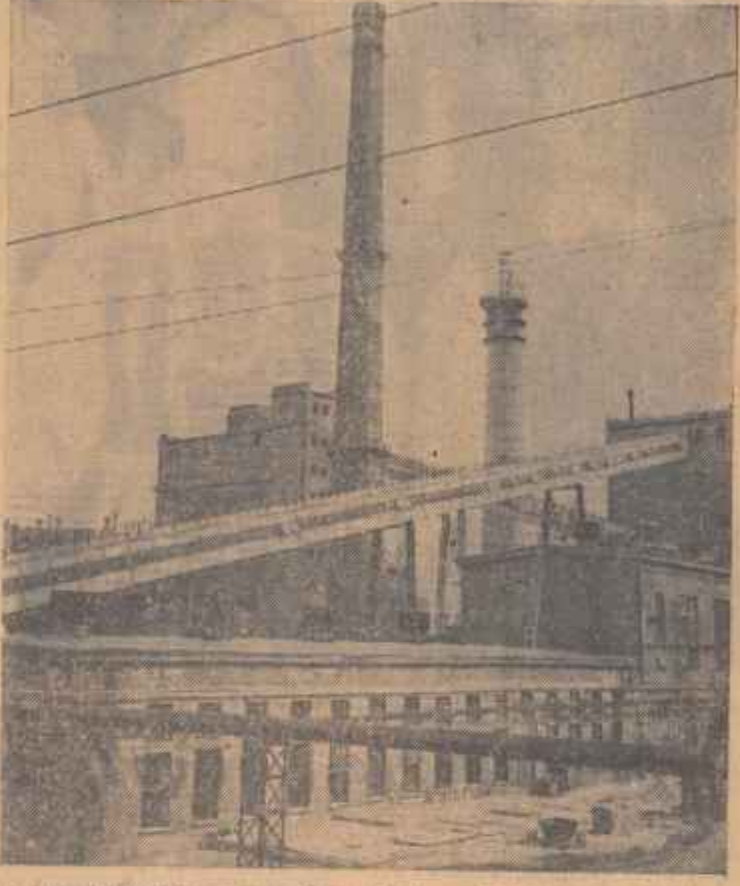
Tinerii, fala șantierului

Ne mîndrim

cu industria noastră socialistă

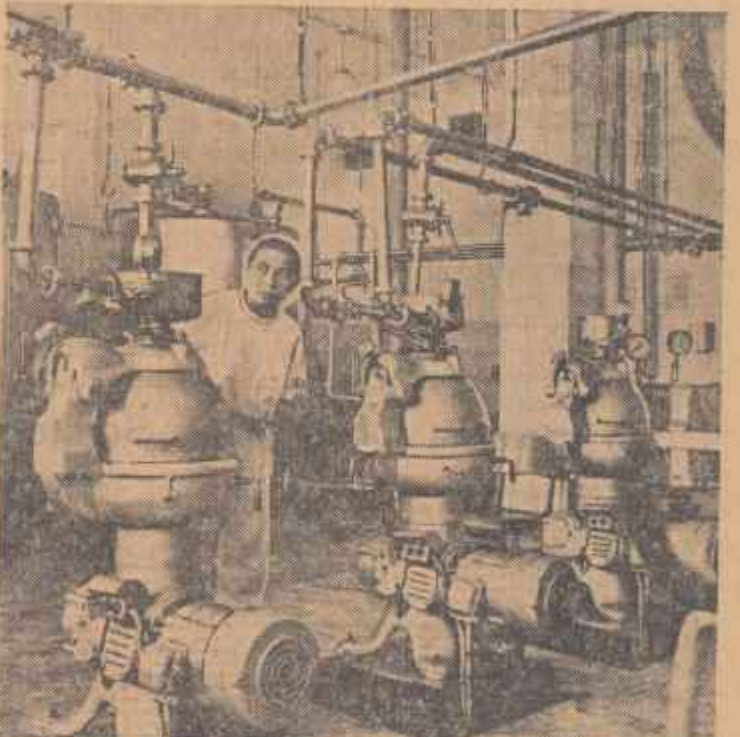
Doar opt ani au trecut de cînd principalele mijloace de producție din industrie au trecut în stăpînire populară. O perioadă de timp scurtă în istoria unei țări, dar care pentru poporul nostru înseamnă mai mult decît multe decenii din trecut.

Opt ani au fost suficienți pentru ca oamenii muncii din țara noastră să creeze noi ramuri industriale, să fabriceze sute de produse noi. Zeci și zeci de fabrici și uzine s-au ridicat în toate colțurile țării. Întreprinderile naționalizate în 1948 au devenit de nerecunoscut, fiind modernizate și reutilizate, fabricînd produse de un înalt nivel tehnic. Oamenii muncii privesc cu îndrăgășită mîndrie la realizările pe care le-au obținut în anii care s-au scurs de la naționalizare. Aceste realizări constituie un imbold în muncă, o garanție a justelei politicii partidului, a victoriei arîndului socialist care se construiește în țara noastră.

La Hunedoara există și în trecut o uzină siderurgică. Clădirea furnale învechite, de mică capacitate și o oțelărie rudimentară. Priviți în fotografia de mai sus o singură unitate din cele intrate în producție în anii regimului nostru la Hunedoara: uzina coccă-chimică. Priviți la clădirea uriașă, la benzile transportoare lungi de kilometri și veți avea o imagine a ceea ce înseamnă Hunedoara azi.

Sînt însă și lucruri care nu se pot vedea în fotografie: uzinele moderne, înaltul nivel de mecanizare și automatizare a muncii. Alături de marile furnale construite în ultimii ani, de noua termocentrală, de fabrica de aglomerare a minerului, de stația de aglomerare a zgurei etc., uzina coccă-chimică a fost transformată uzina de la Hunedoara într-un combinat siderurgic modern.

Pe meleagurile unde se află astăzi Regiunea Autonomă Maghiară nu întîlnim în urmă cu opt ani nici o întreprindere industrială importantă. Astăzi, în această regiune funcționează uzina termoelectrică de la Singorgiu de Pădure, fabrica de praf de lapte de la Remetea, fabrica „Simo Geza” din Tg. Mureș, precum și alte întreprinderi de seamă ale industriei noastre.

Dezvoltarea pe care a luat-o în anii puterii populare industria din Regiunea Autonomă Maghiară, în trecut una din cele mai înapoiate regiuni ale țării, este o oglindă a politicii naționale juste a partidului și guvernului.

În clădire: Unul din interloarele fabricii de praf de lapte Remetea.

Din echipa minerului Ion Nistoreanu, care a obținut o depășire de 90 la sută, s-au evidențiat în mod deosebit brigadierii Grigore Mîndreșcu și Doru Danila. Succesele obținute în luna trecută sînt continuate de bravi constructorii de la Tîlcanț și în cursul acestei luni. În primele 6 zile ale lunii iunie planul de excavare a betonării a fost depășit cu 3 și respectiv 2 la sută.

Cu cîteva zile în urmă, fiindurile brigadierilor de pe șantierul hidrocentral „V. I. Lenin” au cîștigat încă 70 tineri veniți din satele și orașele regiunii Suceava. Încă din primele zile tinerii soveni au fost repartizați la locurile de muncă în sectorul Tîlcanț unde lucrează cot la cot cu brigadierii mai vechi, alături de ceilalți constructori ai tunelului de aducțiune.

BICAZ (de la corespondentul nostru). — În luna mai, constructorii de la șantierul Tîlcanț au încheiat drocentrala „V. I. Lenin” Bicăz au depășit cu 5 la sută planul de excavare și au turnat 1.430 m.c. beton peste planul lunar. Cu toate că planul fizic a fost depășit cu 25 la sută și planul global valoric cu 35 la sută, datorită sporirii productivității muncii prin utilizarea mai rațională a mecanismelor, fondul de salarii planificat n-a fost depășit. În această perioadă s-au economisit mai bine de 60.000 lei din fondul de salarii.

Printre cei care au adus și contribuția la depășirea planului se numără și tinerii brigadierii Florea Graur, Cornel Buti și alții din echipa lui Mezei Francisc.

Fruntași în pregătirea mașinilor agricole

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Mecanizatorii de la S.M.T. Spătești, raionul Fălcișeni, au obținut pînă acum o serie de realizări frumose în munca de reparații a mașinilor agricole, care vor fi folosite în lucrările de recoltare și treier.

Pînă la 7 iunie, ei au revizuit și pus în stare de funcționare 30 batoze, 22 tractoare și 10 secerătoare-legători. În fruntea întrecerii s-au aflat mecanicii Constantin Isar și Pe-

tru Adochiș, care au depășit simțitor planul de reparații.

Din cadrul S.M.T. Darabani, s-au evidențiat în mod deosebit mecanicii Mihail Dumitriu, Ion Pintilie și Nicolae Harapciuc, care pe lângă depășirea sarcinilor care le revin din planul de reparații, au executat numai lucrări bune. În atelierul mecanic și remizele stațiunii din Darabani se află alinați gaze pentru a fi folosite, 10 batoze, 22 secerătoare-legători, 25 tractoare și 16 discătoare.

Nu discuții sterile, ci măsuri operative!

De ce se tărăgănează repararea batozelor în raionul Oradea

Se știe că în timpul lucrărilor de recoltare și treier, între mașinile agricole necesare un loc important îl ocupă batozele. Căci, dacă seacă și coasa mai pot înlocui în unele secțiuni, în timpul, mai ales în raionul Oradea, că batoza ar putea fi înlocuită cu imboldul.

Nu încapă deci nici o îndoială că terminarea treierului în rîstimp de 33 zile, așa cum s-a fixat prin plan, este în strînsă legătură cu felul în care vor funcționa toate cele 148 batoze necesare pentru acoperirea nevoilor raionului.

În raionul Oradea, însă, aproximativ 60 la sută din sarcina de treier va fi acoperită de diferite batoze particulare. Or, urmărirea reparării acestora cade în sarcina directă a secției agricole raionale. Știind lucrul acesta, la secția agricolă raională s-a înlocuit, încă de la 11 mai, un plan amănunțit, în care este arătat clar cele batoze vor lucra în campania de vară, cui aparțin, cum se urmărește situația reparatilor.

Astăzi, la aproape o lună de zile de la întocmirea planului de reparații, dintr-o evidentă, mai mult sau mai puțin precisă, reiese că din cele 63 batoze particulare un număr de 42 sînt gata reparate.

Există însă un număr de 23 batoze, pentru repararea cărora este nevoie de angajarea unor mecanici pricepuți. Ținînd seama că în această privință există o hotărîre care dă putința loșilor temporare a unor mecanici din diferite întreprinderi industriale și că acest lucru s-a făcut și în alți ani, s-ar părea că nu există nici o pricină care să împiedice repararea la timp a tuturor batozelor.

În raionul Oradea însă aceasta a

lost o „problemă” greu de rezolvat. Greutatea a pornit de la faptul că nu s-a știut nulla vreme cine trebuie să facă adreșo către diferitele întreprinderi industriale care sînt pînă la dispoziție mecanici pentru perioada reparațiilor și pentru perioada funcționării batozelor în timpul treierului. Secția agricolă raională sau direcția agricolă raională?

Primul, cei de la raion, consideră că nu e de competența lor să se adreseze unor întreprinderi regionale sau orașenești, unde ar putea fi cîștigat reușita. Cei de la regiune, consideră, dimpotrivă, că au datoria să intervină doar dacă secția agricolă raională, nu va reuși să obțină nimic.

Care a fost rezultatul? Din lipsa de curaj a unora și din comoditatea altora, trimiterile adreselor pentru obținerea de mecanici a fost tărăgănată pînă la 6 iunie cînd, în sfîrșit, de la secția agricolă raională ele au luat drumul întreprinderilor.

Aceste fapte nu sînt întâmplătoare. Ele oglindesc felul în care se obișnuiește să se muncească la secția agricolă a raionului Oradea, unde, datorită discuțiilor și ședintelor prelungite, lucrările urgente se tărăgănează timp îndelungat.

Este momentul ca discuțiile să fie înlocuite de măsuri operative, iar ședințele și mîncă din birou, metode practicate încă la secția agricolă a raionului Oradea, să fie înlocuite prin control și îndrumare concretă de teren. Numai în acest fel termenul de 20 iunie, fixat pentru terminarea reparațiilor în vederea treierului, va putea fi respectat.

SONIA MARCARIAN

Succesul expoziției „R. P. R. pe drumul construirii socialismului”

Expoziția „R.P.R. pe drumul construirii socialismului”, organizată de S.R.D.C., în sala din B-ou, Magureu, a fost vizitată în cele cîteva zile de la deschidere de aproape 40.000 de persoane.

Srăbînd expoziția, orîndu-se la mașinile și obiectele prezentate, privind schemele și planșele expuse, vizitatorii au în fața inagruia vie a întregii țări, unde oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe șanțieri și ogoare, înseruți și de zi noi succese pe drumul construirii socialismului.

Deoarece aceste lucruri au fost vizitate de către un număr mare de oameni, înseruți și de zi noi succese pe drumul construirii socialismului.

„Viziunea expoziției „R.P.R. pe drumul construirii socialismului” — scrie Viorica Ieremia — mi-am putut da seama mai bine de marile înaintări din țara noastră în ultimii 8 ani, sub conducerea partidului și guvernului nostru”.

„Succesele industriei și agriculturii țării noastre — scrie Ing. Alexandru Costache — sînt un puternic imbold pentru munca noastră de viitor, pentru înălțarea sarcinilor puse de cei de al doilea plan cîincîi”.

Printre vizitatorii expoziției sînt și mulți cetățeni care se găsesc în trecere prin Capitală. Din între aceștia, Vasile Milea și Silviu Costa din comuna Belanșeu, raionul Făget, regiunea Timișoara, au scris în cartea de impresii, „Înălțările regimului nostru democratic popular prezentate în cadrul expoziției sînt o dovadă a alinării trîncine dintre clasele muncitoare cu țărănimii muncitoare. Despre cele văzute la expoziție vom vorbi și șantierii noștri pentru că și ei sînt cunoscați înălțările marile realizate de poporul nostru sub conducerea partidului în ultimii 8 ani”.

(Agerpres)

Oaspeți la Lacu Roșu

LACU ROȘU (de la corespondentul nostru). — În jurul pitorescului Lacu Roșu, cabanele turiștilor își așteaptă oaspeții. Toate pregătirile în vederea primirii turiștilor au fost terminate la timp, cabanele fiind aprovizionate din belșug.

Joi, stațiunea a cunoscut o animație deosebită. Din cîteva autobuze au coborît zeci de oaspeți care vorbeau diferite limbi: italiană, rusă, franceză, engleză... Au sosit la Lacu Roșu, delegații străine care au participat la Congresul matematicienilor din R.P.R. Oaspeții au admirat monumentalele Chei ale Bicazului, curiozitățile Lacu Roșu, care a îngropat mai tîrziu cu secole o întregă pădure de brazi, apoi au pornit mai departe să viziteze stațiunea balneară Izvorul Mureșului. De aici oaspeții au plecat prin pitorescul Vale a Mureșului spre Toplița. Regiun. Tg. Mureș.

S-au întors acasă pentru o viață nouă

În multe stații de cale ferată se petrece în ultimul timp scene emoționante: Au loc îmbrățișări fierbinți, curg lacrimi de bucurie, iar alături un potop de flori se revarsă asupra noilor soști. „Sînt repatriști”, se aud vocile celor din stații.

Într-una din zile, în gara orașului Sibiu, am asistat la o asemenea scenă. La intrarea trenului pe peronul gării, la forestierii vagonelor și-au făcut apariția figuri cunoscute localnicilor:

— Robert!

— Ioan!

— Gustav!

Cei mai mulți care strigau aceste nume erau rudele apropiate ale proaspeților repatriști din Germania occidentală. Austria, Anglia. Dintr-un vagon au coborît un bărbat și o femeie. Carol Schneider este numele bărbatului. În clipa următoare, doi bătrîni — părinții acestuia — l-au copleșit cu îmbrățișările. Bucuria era deplină pentru toți.

— Să vă prezint pe soția mea.

Pentru părinții lui Schneider faptul că fiul lor s-a căsătorit în străinătate nu constituia o surpriză. Acest lucru îl știu din scrisori. Totuși întîlnirea nu a fost lipsită de emoție.

— Bine că ați venit. O să locuim

împreună... Voi puteți începe o viață nouă, spuneau bătrînii.

În orașul Sibiu au sosit în ultimul timp numeroși repatriști. În repetate cazuri mi s-a întîmplat ca vîntina o întreprindere sau o instituție să întîlnească noi angajați. Ei fac parte din ultimul grup al celor întorși în țară. Astfel, la spitalul TBC din localitate este salariat studentul în medicină Rudolf Felegan, sosit de exil din Anglia. Organele locale i-au pus la dispoziție o locuință corespunzătoare.

În prezent, Rudolf Felegan este în concediu de studii plătit, iar după examene naționale o nouă muncă, legată de pregătirea lui.

În str. N. D. Cocea la casa cu nr. 2 s-a mutat de asemenea un nou locatar. Este Robert Wellman, întors de curînd din Austria. În orele libere el primește numeroase vizite ale vechilor cunoștințe. Aceștia îi pun întrebări diferite. Răspunsul lui Wellman este de obicei același: „Îmmediat după repatriere am fost încastrat în muncă. Aici nu există șomaj. Nu amestec lucrurile se întîmplă în Austria... Sînt bucuros că m-am înalțat în patrie”.

Într-adevăr, Wellman, care este de profesie funcționar comercial, a fost încastrat ca gestionar la unul din magazinele orașului.

Toți aceștia și încă alții s-au întors

Congresul Crucii Roșii a R. P. R. și-a încheiat lucrările

În cursul dimineții de sîmbătă au continuat lucrările Congresului Crucii Roșii a R.P.R.

Sedinta a fost prezidată de tov. I. Cîrcel.

Congresul a ales prin vot secret pe membri și membri supleanți ai Comitetului Central al Crucii Roșii a R.P.R. și membrii Comisiei centrale de revizii.

În continuarea lucrărilor, delegații la Congres au adoptat în unanimitate rezoluția Congresului care trece sarcinile pe viitor ale Crucii Roșii a R.P.R.

A fost comunicat apoi rezultatul alegerii și componența organelor conducătoare ale Crucii Roșii a R.P.R. Comitetul executiv al Comitetului Central al Crucii Roșii este alcătuit din tovarășii: dr. Octavian Belea,

președinte, Ecaterina Chivu, prim-vicepreședinte general locotenent în rezervă Radu Ruxescu și Aura Mesaru, vicepreședini, Mihailache Măduțaru, dr. Octavian Sierdian și prof. dr. I. Tîrziu, membri ai comitetului executiv.

Președinte al comisiei centrale de revizii a fost ales tov. Ștefan Tompa.

Tov. dr. Iuliana Moga, membru al C.C. al Crucii Roșii a dat citire salutului adresat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliului de Miniștri al R.P.R. de către Congresul Crucii Roșii a R.P.R. Tov. dr. Octavian Belea, președintele Comitetului Executiv al Crucii Roșii a R.P.R., a readus apoi cuvîntul de încheiere a Congresului.

(Agerpres)

ANSAMBLUL ROMÎNESC „CIOCIRLIA” ÎN R. P. CHINEZĂ

Turneul ansamblului românesc de cîntec și dansuri „Ciocirlia” se bucură de un mare succes în R. P. Chineză. Spectatorii aplaudă cu multă căldură pe soliștii și dansatorii romîni.

În clădire: Membrii ansamblului „Ciocirlia” părăsind gara din Pehin.

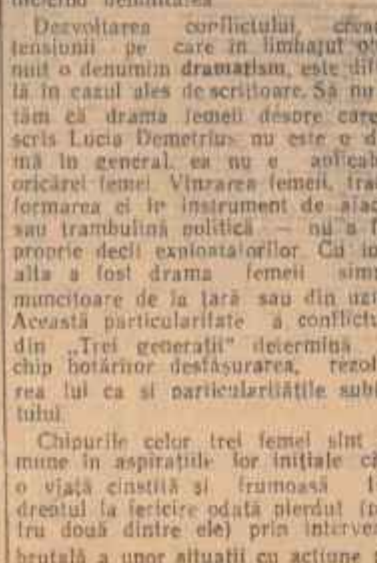
De la uzina „Vulcan”, una din cele mai vechi întreprinderi metalurgice din țară și pînă la modernele uzine „Mao Tze-dun” există o distanță ca de la cer la pămînt. La „Vulcan” se efectuează în general reparații de uzilă și mai ales de material rulant; la „Mao Tze-dun” se fabrică azi autobuze. La „Vulcan” se lucrează în condiții grele; la „Mao Tze-dun” se muncește în hale spațioase, la mașini moderne care ușurează eforturile oamenilor.

În clădire: Aspect dintr-o nouă hală construită la uzinele „Mao Tze-dun”. Foto: NICU VASILE și AGERPRES

Calendar artistic

Este de fapt, ceea ce doresc întotdeauna și dramaturgul și regizorul și spectatorul.

EUGEN ATANASIU

TEATRUL MUNICIPAL

într-una din cele mai mari conflicte existând în societate, conflictul sexual, care adeseori și el capătă înfruntare în croniclele persoanelor care interferează în viața noastră. Într-o lucrare a lui Eliza și tatăl ei, între Veronica și părinții ei și, nu mai puțin — în discursul anilor — între Ruxandra și tatăl ei, între Eliza și sotul ei Dușan, este constantă senzația de spectatori în conflictul se manifestă violent. În momentul crucial pentru soarta celor doi, Eliza se apleacă asupra, prin supunerea femeii în fața soarelui înfrigorat, o așteaptă. Așa se încheie actul I al acestui II. conflictul (zăbănesc din nou cu aceeași semnificații sociale și acelelea direcții). Fără a ne aprofunda asupra pătrunderii nepoștii în laboratorul de creație al scriitorilor, credem totuși că drama ar fi câștigat în tensiune și în bogăție (idei, dacă actuală și II-lea ar fi de imaginație acelei perioade din viața

casă de Sultana, mama Ruxandrei, și soția lui Ionăni. Personaj episo-
dică, care mai puțin, laude, aprobă și se supă-
ra, al cărui trecut nu a fost cuprins în
scutul actului scenic, ea se deza-
văluie printr-o singură replică. Sultana
răspunde protestelor Ruxandrei că
lăsa obișnuit de a se căsători în
Căminul doamnelor: „Ai să te deprinzi
mămă. Toate ne deprindem. Ne măn-
tă și noi ne deprindem”. Există ad-
mămi mult dezlănțuiri unei dăru-
te o viață de om: o filozofie a supe-
rierii, un adevăr foarte simplu, axi-
omatic, dar înclinând în el mai de
multă asemănătoare ale femeilor din
clase și unei epoci recente, spune:
„Eu mai puțin conștient pentru caracte-
rizarea personajului prin replică este
și reflecția lui Ionăni, într-un asce-
tic moment: „Ai să-l înbești după
cununie. Numai desmățatele lube-
sc înainte”, lată exprimate laolaltă
gică „de fier” și suportul „mora-
lă” pentru cea mai imorală trăsătură:
Lucia Demetrius stă să fie și po-
te a celești mișcare ale limbii vor-
bire, „nasalizate”, din mediul un-
de și descompun conflictul. Am

fundamentale ale pieșei. Tanti Coci (Ruxandra) a sfârșit, via simpatizant pentru transformarea morală a persoanei, năpustit pe măsura trecerii timpului, dar și pentru consecvența cu care releva purtătoria sălățelească a Ruxandrei pe care, aceași trecere de timp n-a reușit s-o umbrească. Mai puțin naturală în actul II, Eliza (Beate Fandorov), a trăit exemplar în ultimul act, acra neputare simțind pe care o doborâștea unei vieți trăite în zadar. În sfârșit, Veronica (Michaela Juvarevici) luptind cu un text mai puțin expresiv a făcut multe pentru a se ridica la înălțimea cerului de rol. Ea nu ne-a putut apărea totuși ca intruchipare a năzuințelor de eliberare ale mamei și bunicii de sub jugul unei existențe silită și din cauza liniei uniforme în primare rolului. Michaela Juvarevici de la via pare-se că s-a molosit. Septimiu Sever (Pavel) — arborea o maturitate de gândire și simțire orientativă, pare a spune spectatorului, lape desăbire de el, noi ne-am născut cu toate problemele rezolvate tu și în minte și în viață! Ori în atmosfera generală a muntărilor scenice

Na, domisoara Macri strânsele risu-
amar, mediul provincial, sufocant și
închisat în concepții neghioabe, au de-
zumanizat-o până la o transformare
într-un „argument” împotriva propo-
zilor sale peroratorii. Tragedia domi-
zei Macri este semnul cel mai strid-
ent al loviturilor nemiloase date aspira-
ției spre libertate a femeii — și așa ne
înfățișoal-o Leny Caler.

Numărul mare al personajelor pie-
sei (în total 14) a cerut regiei o de-
sebilă preocupare pentru crearea al-
tărilor și mișcărilor acestora în in-
terioarele scenice. Contactul cu sala a
stabilit însă replica bine rostită, pe-
cum și chipul fericii în care decora-
țiile și costumele au favorizat-o prin
compoziția lor sobră. Enoca a reu-
șit să realizeze o bună distribuție a
pe scenă datorită elementelor și de-
corațiilor, niciodată prin extravagan-
te. Caracterul și-au putut asile de
valui în voie intențiile, iar spectacolul
a deveni reședa familiar așii.

Este de fapt, ceea ce doresc înto-
deuna și dramaturgii și regizorii
spectacolului.

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

Noi modele de automobile fabricate in R.D. Germană